Да се дефинира понятието локален екстремум на функция на една променлива.

Локални екстремуми

Дефиниция

Нека $f: D \to \mathbb{R}$, където $D \subseteq \mathbb{R}$.

(a) Казваме, че x_0 е точка на локален минимум за f(x), ако

$$\exists \, \delta > 0 : \quad (x_0 - \delta, x_0 + \delta) \subset D \,_{\text{\tiny H}} \, f(x_0) \leq f(x), \quad x \in (x_0 - \delta, x_0 + \delta).$$
 (1)

Казваме, че x_0 е точка на строг локален минимум за f(x), ако $f(x_0) < f(x)$, $x \in \overline{(x_0 - \delta, x_0 + \delta)}$, $x \neq x_0$.

(б) Казваме, че x_0 е точка на локален максимум за f(x), ако

$$\exists \, \delta > 0 : \quad (x_0 - \delta, x_0 + \delta) \subset D \bowtie f(x_0) \geq f(x), \quad x \in (x_0 - \delta, x_0 + \delta). \tag{2}$$

Казваме, че x_0 е точка на строг локален максимум за f(x), ако $f(x_0) > f(x)$, $x \in \overline{(x_0 - \delta, x_0 + \delta)}$, $x \neq x_0$.

- (в) Казваме, че x_0 е точка на (строг) локален екстремум за f(x), ако тя е точка на (строг) локален минимум или максимум.
- (г) Стойността на f(x) в точка на локален минимум или максимум се наричат съответно локален минимум или максимум на f(x).

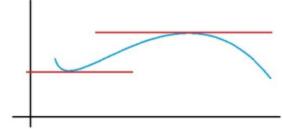
Да се формулира и докаже необходимо условие за локален екстремум за диференцируеми функции (теорема на Ферма).

Теорема (НУ за лок. естр., Ферма)

Ако x_0 е точка на локален екстремум за функцията f(x) и f(x) е диференцируема в x_0 , то $f'(x_0) = 0$.

Бележка

Това означава, че допирателната към графиката на функция в нейна точка на локален екстремум е хоризонтална.

Решенията на уравнението

$$f'(x) = 0 (3)$$

се наричат <u>критични точки</u> на _f(x).

Д-во на т-мата на Ферма

Понеже f(x) е диференцируема в т. x_0 , то съществува границата

$$f'(x_0) := \lim_{x \to x_0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}.$$
 (4)

Нека $\mathbf{x_0}$ е точка на локален минимум за $f(\mathbf{x})$. Тогава $\exists \, \delta > \mathbf{0}$ такова, че интервалът $(\mathbf{x_0} - \delta, \mathbf{x_0} + \delta)$ се съдържа в дефиниционната област на ф-цията и

$$f(x_0) \le f(x) \quad \forall x \in (x_0 - \delta, x_0 + \delta).$$
 (5)

Тогава за всяко $x \in (x_0 - \delta, x_0 + \delta)$, $x \neq x_0$, имаме

$$\frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} \begin{cases} \leq 0, & x \in (x_0 - \delta, x_0), \\ \geq 0, & x \in (x_0, x_0 + \delta). \end{cases}$$
 (6)

От тези н-ва следва съответно, че

$$\lim_{x \to x_0 - 0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} \le 0 \quad \text{if} \quad \lim_{x \to x_0 + 0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} \ge 0.$$
 (7)

Понеже

$$f'(x_0) = \lim_{x \to x_0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} = \underbrace{\lim_{x \to x_0 - 0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}}_{\leq 0} = \underbrace{\lim_{x \to x_0 + 0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}}_{\geq 0},$$
(8)

то $f'(x_0)$ е както ≤ 0 , така и ≥ 0 ; следователно е = 0.

Нека x_0 е точка на локален максимум за f(x). Тогава x_0 е точка на локален минимум за -f(x) и, според вече доказаното, $(-f)'(x_0)=0$, т.е. $-f'(x_0)=0$. Следователно $f'(x_0)=0$.

Намиране на НГ и НМ стойност

Нека $f:[a,b] \to \mathbb{R}$ е непрекъсната в [a,b] и диференцируема в (a,b). Т-ма на Вайерщрас $\implies f(x)$ има НГ и НМ ст. Всяка една от тях се достига в край на интервала или във вътрешна точка. Ако това става във вътрешна точка, то тя непренно е точка на локален екстемум. Т-ма на Ферма \implies тя е критична точка на f(x).

Това дава възможност да намерим НГ и НМ стойност на f(x), както и точките, в които се достигат по следната схема:

- Намираме критичните точки на f(x), т.е. намираме решенията на у-нието f'(x) = 0 в (a,b). Да ги означим с x_1, x_2, \ldots
- Тогава

$$f_{\rm H\Gamma} = \max\{f(a), f(b), f(x_1), f(x_2), \dots\}$$
 (9)

$$f_{\text{HM}} = \min\{f(a), f(b), f(x_1), f(x_2), \dots\}$$
 (10)

Да се докажат следните теореми, формулирани общо за по-кратко. Нека функцията f е непрекъсната в затворения интервал [a,b] и притежава производна поне в отворения интервал (a,b). Да се докаже, че:

а) ако f(a) = f(b), то съществува такова, че f'(c) = 0 (Рол);

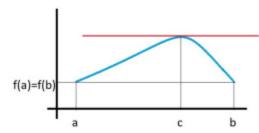
Теорема 1 (Вайерщрас)

Всяка непрекъсната функция, дефинирана върху краен затворен интервал, е ограничена и има НГ и НМ стойност.

Теорема 1 (Рол)

Нека f(x) е непрекъсната в [a,b] и диференцируема в (a,b). Ако f(a)=f(b), то $\exists c \in (a,b): f'(c)=0$.

Геометрична интерпретация:

Върху графиката съществува точка, в която допирателната е хоризонтална.

Д-во на т-мата на Рол

Щом f(x) е непрекъсната в [a,b], то от т-мата на Вайерщрас $\implies f(x)$ има НГ и НМ ст.

Ако поне едната от тях се достига в т. $c \in (a, b)$, то тя непренно е точка на локален екстемум.

T-ма на Φ ерма \Longrightarrow f'(c) = 0.

Ако, в противен случай, нито Н Γ , нито НM ст. на f(x) не се достигат в точка от (a,b), то тогава това става в т. a или т. b. Но f(a)=f(b). Следователно

$$f_{\rm H\Gamma} = f_{\rm HM} \implies f(x) \equiv {\rm const}$$
 (1)

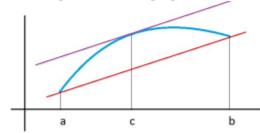
$$\implies f'(x) = 0 \quad \forall x \in (a, b). \tag{2}$$

б) съществува такова, че f(b) - f(a) = f'(c)(b - a) (Лагранж);

Теорема 2 (Теорема за крайните нараствания, Лагранж)

Нека f(x) е непрекъсната в [a,b] и диференцируема в (a,b). Тогава $\exists c \in (a,b) : f(b) - f(a) = f'(c)(b-a)$ (формула за крайните нараствания).

Геометрична интерпретация:

 $\frac{f(b)-f(a)}{b-a}$ е ъгловият коефициент на правата през т. (a, f(a)) и (b, f(b)); f'(c) е ъгловият коефициент на допирателната към графиката в т. (c, f(c)).

Следствие (Теорема за крайните нараствания)

Нека f(x) е непрекъсната в [a,b] и диференцируема в (a,b). Нека $x_1,x_2\in [a,b]$ са произволни. Тогава $\exists c$ между x_1 и x_2 такова, че $f(x_2)-f(x_1)=f'(c)(x_2-x_1)$ (формула за крайните нараствания).

Д-во на т-мата за крайните нараствания

Ще сведем твърдението към т-мата на Рол.

Въвеждаме функцията h(x) := f(x) - kx, $x \in [a, b]$, като определяме константата k така, че h(a) = h(b). Имаме

$$h(a) = h(b)$$
 T.e. $f(a) - ka = f(b) - kb \iff k = \frac{f(b) - f(a)}{b - a}$. (3)

Освен това очевидно, че щом f(x) е непрекъсната в [a,b] и диференцируема в (a,b), то и h(x) е такава.

Така h(x) удовлетворява предположенията на τ -мата на Рол.

Прилагаме тази т-ма към h(x). Така получаваме, че

$$\exists c \in (a,b) : h'(c) = 0.$$

Пресмятаме, че h'(x) = f'(x) - k. Следователно f'(c) - k = 0, т.е. f'(c) = k. Предвид (3) последното дава точно твърдението на т-мата.

в) ако функцията g е непрекъсната в затворения интервал и притежава производна поне в отворения интервал, като то съществува такова, че $\frac{f(b)-f(a)}{g(b)-g(a)} = \frac{f'(c)}{g'(c)}$ (Коши)

Обобщена теорема/формула за крайните нараствания

Теорема 2 (Обобщена теорема за крайните нараствания, Коши)

Нека f(x) и g(x) са непрекъснати в [a,b] и диференцируеми в (a,b).

Нека $g'(x) \neq 0$ при $x \in (a,b)$. Тогава $\exists c \in (a,b) : \frac{f(b)-f(a)}{g(b)-g(a)} = \frac{f'(c)}{g'(c)}$ (обобщена формула за крайните нараствания)

Бележка 1

При направените предположения върху g(x), имаме, че $g(a) \neq g(b)$, защото в противен случай от т-мата на Рол, приложена към g(x), би следвало, че $\exists c \in (a,b) : g'(c) = 0$, което е в противоречие с направеното предположение, че $g'(x) \neq 0$ при $x \in (a, b)$.

Бележка 2

Т-ма 1 следва от Т-ма 2: прилагаме Т-ма 2 с g(x) := x.

Д-во на обобщената т-ма за крайните нараствания

Отново ще сведем твърдението към т-мата на Рол. Въвеждаме функцията h(x) := f(x) - kg(x), $x \in [a, b]$, като определяме константата k така, че h(a) = h(b). Имаме

$$h(a) = h(b) \text{ T.e. } f(a) - kg(a) = f(b) - kg(b)$$

$$\iff k[g(b) - g(a)] = f(b) - f(a) \stackrel{g(b) - g(a) \neq 0}{\iff} k = \frac{f(b) - f(a)}{g(b) - g(a)}. \quad (4)$$

Освен това очевидно, че щом f(x) и g(x) са непрекъснати в [a,b] и диференцируеми в (a,b), то и h(x) е такава.

Така h(x) удовлетворява предположенията на x-мата на x-мат

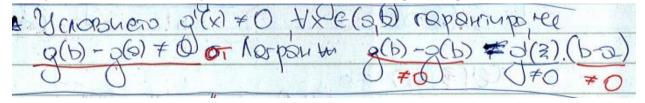
Прилагаме тази т-ма към h(x). Така получаваме, че

$$\exists c \in (a,b) : h'(c) = 0.$$

Пресмятаме, че h'(x) = f'(x) - kg'(x). Следователно

$$f'(c)-kg'(c)=0$$
, т.е. $\frac{f'(c)}{g'(c)}=k$. Предвид (4) последното дава точно твърдението на т-мата.

По отношение на твърдението във в) да се докаже, че при направените в него предположения имаме $g(a) \neq g(b)$.

*За установяването на теоремата на Рол може да се използва без доказателство теоремата на Вайерщрас, според която всяка непрекъсната функция върху краен затворен интервал достига своите максимум и минимум.

Да се изведе формулата на Тейлър с остатъчен член във формата на Лагранж.

Формула на Тейлър с остатъчен член във формата на Лагранж

Теорема 2 (формула на Тейлър)

Нека f(x) притежава производни до ред n+1 включително в $(x_0-\delta,x_0+\delta)$, където $\delta>0$. Тогава за всяко $x\in(x_0-\delta,x_0+\delta)$ съществува c между c между c и c такова, че

$$f(x) = \sum_{k=0}^{n} \frac{f^{(k)}(x_0)}{k!} (x - x_0)^k + \frac{f^{(n+1)}(c)}{(n+1)!} (x - x_0)^{n+1}.$$
 (14)

Разписана ф-лата има вида

$$f(x) = f(x_0) + f'(x_0)(x - x_0) + \frac{f''(x_0)}{2!} (x - x_0)^2 + \dots + \frac{f^{(n)}(x_0)}{n!} (x - x_0)^n + \frac{f^{(n+1)}(c)}{(n+1)!} (x - x_0)^{n+1}$$
(15)

Доказателство на Т-ма 2

Лема 1

Нека f(x) притежава производна от ред n в т. x_0 . Тогава

$$T_n(x) := \sum_{k=0}^n \frac{f^{(k)}(x_0)}{k!} (x - x_0)^k$$
 (16)

притежава свойството $(T_n)^{(i)}(x_0)=f^{(i)}(x_0), \quad i=0,1,\ldots n.$

Д-во: Имаме

$$(T_n)^{(i)}(x) = \left(\sum_{k=0}^n \frac{f^{(k)}(x_0)}{k!} (x - x_0)^k\right)^{(i)} = \sum_{k=0}^n \frac{f^{(k)}(x_0)}{k!} \left((x - x_0)^k\right)^{(i)}$$
(17)

$$= \sum_{k=i}^{n} \frac{f^{(k)}(x_0)}{k!} k(k-1) \cdots (k-(i-1))(x-x_0)^{k-i}.$$
 (18)

Следователно $(T_n)^{(i)}(x_0)=f^{(i)}(x_0)$.

Лема 2

Нека $\varphi(x)$ и $\psi(x)$ притежават производни до ред n+1 включително в $(x_0-\delta,x_0+\delta)$, където $\delta>0$. Нека още

$$\varphi^{(i)}(x_0) = \psi^{(i)}(x_0) = 0, \quad i = 0, 1, \dots, n,$$
 (19)

а $\psi^{(i)}(x) \neq 0$ за $x \in (x_0 - \delta, x_0 + \delta)$, $x \neq x_0$, и $i = 0, 1, \ldots, n+1$. Тогава за всяко $x \in (x_0 - \delta, x_0 + \delta)$, $x \neq x_0$, съществува c между x_0 и x такова, че $\frac{\varphi(x)}{\psi(x)} = \frac{\varphi^{(n+1)}(c)}{\psi^{(n+1)}(c)}$.

Бележка

Може да се докаже, че ако $\psi^{(i)}(x_0)=0, \quad i=0,1,\ldots,n$ и $\psi^{(n+1)}(x)\neq 0$ за $x\in (x_0-\delta,x_0+\delta), \ x\neq x_0$, то и $\psi^{(i)}(x)\neq 0$ за $x\in (x_0-\delta,x_0+\delta), \ x\neq x_0$, и $i=0,1,\ldots,n$. Това става чрез т-мата на Рол, както в Бележка 1 след Т-ма 2 (обобщената т-ма за крайните нараствания) в Тема 25.

Нека $\mathbf{x} \in (\mathbf{x}_0 - \delta, \mathbf{x}_0 + \delta)$, $\mathbf{x} \neq \mathbf{x}_0$, е произволно фиксирано. Прилагаме обобщената формула за крайните нараствания (об.ф.кр.н.) към φ и ψ в интервала с краища \mathbf{x}_0 и \mathbf{x} . Получаваме, че съществува \mathbf{c}_1 , между \mathbf{x}_0 и \mathbf{x} такова, че

$$\underbrace{\frac{\varphi(\mathbf{x}) - \varphi(\mathbf{x}_0)}{\psi(\mathbf{x}) - \psi(\mathbf{x}_0)}}_{= \frac{\varphi(\mathbf{x})}{\psi(\mathbf{x})}} \stackrel{\text{oб.} \Phi. K.p.H.}{=} \underbrace{\frac{\varphi'(\mathbf{c}_1)}{\psi'(\mathbf{c}_1)}}_{= \frac{\varphi'(\mathbf{c}_1) - \varphi'(\mathbf{x}_0)}{\psi'(\mathbf{c}_1) - \psi'(\mathbf{x}_0)}.$$
(20)

След това аналогично прилагаме об.ф.кр.н. към φ' и ψ' в интервала с краища x_0 и c_1 . Получаваме, че съществува c_2 , между x_0 и c_1 (оттук между x_0 и x) такова, че

$$\frac{\varphi'(c_1) - \varphi'(x_0)}{\psi'(c_1) - \psi'(x_0)} \stackrel{\text{of.} \Phi. \text{Kp.H.}}{=} \frac{\varphi''(c_2)}{\psi''(c_2)} = \frac{\varphi''(c_2) - \varphi''(x_0)}{\psi''(c_2) - \psi''(x_0)}. \tag{21}$$

Продължавайки така, получаваме, че съществуват т. $c_1, c_2, \ldots, c_{n+1}$ между x_0 и x такива, че

$$\frac{\varphi(\mathbf{x})}{\psi(\mathbf{x})} = \frac{\varphi(\mathbf{x}) - \varphi(\mathbf{x}_0)}{\psi(\mathbf{x}) - \psi(\mathbf{x}_0)} = \frac{\varphi'(\mathbf{c}_1)}{\psi'(\mathbf{c}_1)}$$
(22)

$$= \frac{\varphi'(c_1) - \varphi'(x_0)}{\psi'(c_1) - \psi'(x_0)} = \frac{\varphi''(c_2)}{\psi''(c_2)}$$
(23)

$$= \frac{\varphi''(c_2) - \varphi''(x_0)}{\psi''(c_2) - \psi''(x_0)} = \frac{\varphi'''(c_3)}{\psi'''(c_3)}$$
(24)

$$= \frac{\varphi^{(n)}(c_n) - \varphi^{(n)}(x_0)}{\psi^{(n)}(c_n) - \psi^{(n)}(x_0)} = \frac{\varphi^{(n+1)}(c_{n+1})}{\psi^{(n+1)}(c_{n+1})}.$$
 (26)

Взимаме $c = c_{n+1}$.

Завършване на д-вото на Т-ма 2

Твърдението на Т-ма 2 е тривиално за $\mathbf{x} = \mathbf{x_0}$ — то се свежда до $f(\mathbf{x_0}) = f(\mathbf{x_0})$.

Нека $x \neq x_0$. Прилагаме Лема 2 с $\varphi(x) := f(x) - T_n(x)$ и $\psi(x) := (x - x_0)^{n+1}$. Ф-цията $\varphi(x)$ удовлетворява предположенията в Лема 2 благодарение на Лема 1, а относно $\psi(x)$ имаме $\psi^{(i)}(x) = (n+1)n \cdots (n-i+2)(x-x_0)^{n-i+1}$, $i=0,1,\ldots,n+1$. Лема 2 влече, че съществува c между x_0 и x такава, че

$$\frac{\varphi(\mathbf{x})}{\psi(\mathbf{x})} = \frac{\varphi^{(n+1)}(\mathbf{c})}{\psi^{(n+1)}(\mathbf{c})};\tag{27}$$

следователно

$$\varphi(x) = \frac{\varphi^{(n+1)}(c)}{\psi^{(n+1)}(c)} \psi(x); \tag{28}$$

следователно

$$f(x) - T_n(x) = \frac{f^{(n+1)}(c)}{(n+1)!} (x - x_0)^{n+1}, \tag{29}$$

откъдето се получава и формулата в т-мата.